

Casa del carrer de Santa Eulàlia, 91

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Carrer de Santa Eulàlia, 91
Alçada: 11

Coordenades:

Latitud: 41.36692
Longitud: 2.12662
UTM Est (X): 426956
UTM Nord (Y): 4579858

Classificació

Número de fitxa 08101 - 244
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 26/10/2017 - 02:00

Descripció

Edifici d'habitatges situat a l'avinguda de Santa Eulàlia, eix transversal del barri i que mostra els efectes d'una continuada substitució d'arquitectures. El cas que ens ocupa és una de les persistències arquitectòniques anterior a aquesta fase.

Consta de planta baixa i tres pisos, amb la coberta plana. Només els baixos han patit transformacions per adequar-se a les necessitats dels nous establiments comercials que els ocupen. La façana s'organitza compositivament a partir de quatre eixos de verticalitat, definits per les obertures en cada planta; on hi trobem un balcó corregut amb quatre accessos; que corresponen a dos habitatges. Totes les obertures són de llinda recta, amb un recreixement del parament que les emmarca i tenen damunt la llinda una ornamentació floral.

La façana està coronada amb un acroteri esglaonat, acabat amb un semi cercle, i al centre un relleu floral. El parament és arrebossat imitant carreus abuixardats, on només destaquen els emmarcaments de les obertures, la motllura de l'acroteri i els espiralls de ventilació.

Història

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del segle passat. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de Barcelona. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents patrimonials. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'enjardinés el seu voltant, oxigenant mínimament aquest congestionat sector, va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1981). L'Hospitalet i el seu patrimoni arquitectònic. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1986). Guia de l'exposició del Patrimoni Històric-Artístic de l'Hospitalet. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1987). L'Hospitalet d'avui a demà. Una proposta per a ordenar i millorar la ciutat. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, Àrea d'Urbanisme.

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (2001). Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Text Refós.

CASAS I FUSTER, Joan (1986). L'Hospitalet. Un passeig per la història. L'Hospitalet de Llobregat: Patronat Municipal de Comunicació, Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c

<http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

